

GAZETA LWOWSKA.

Z dotychczas kosztuje
a prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z poczt.: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolunie
drukem gamoni, 7 cen-
tów od wiersza. — Reklam-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Ofiary na pogorzalców.)

Na wsparcie dotkniętych pożarem mieszkańców *Rawy* wpłynęło w drodze składki w powiecie *Brzeżańskim* 6 zł. w. a., a na pogorzalców w *Bohorodczanach* zebrano w urzędzie powiatowym w *Komarnie* 8 zł. 30 c. w. a., i pieniądze te zostały już odesłane na przeznaczony użytek.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że dla podniesienia i ułatwienia handlu w miasteczku pogranicznym *Husiatynie*, obwodu czortkowskiego, zaprowadzono kwarantannę na bydło rogate, sprowadzane z Rosji do Galicyi, i że za używanie terażniejszych miejsc kontumacyjnych, od każdej sztuki bydła rogatego ma się opłacać po 40 c. w. a. c. k. husiatyńskiemu pogranicznemu urzędowi celnemu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 26. grudnia 1862.

Na założenie regularnej szkoły parafialnej w *Sadkach*, w obwodzie czortkowskim, obowiązala się tamtejsza gmina: 1) Zaopatrzyć szkołę w potrzebne porządki, i równie jak budynek szkolny utrzymywać zawsze w dobrym stanie, tudzież zajmować się opalaniem i czyszczeniem szkoły. 2) Płacić nauczycielowi rocznie 100 zł. w. a. gotówką, dodając do tego 30 uiz. austr. mierzyc zboża, a po 10 mierzyc żyta i pszenicy, a po 5 mierzyc hreczki i jęczmienia po zniwach.

Oprócz tego zapewnił tamtejszy gr. kat. pleban miejscowy ks. *Michał Czajkowski* na polepszenie dotacyi nauczyciela roczny dodatek w sumie 5 zł. w. a. na czas swego urzędowania kapłańskiego w tej wsi.

Okazaną temi ofiarami troskliwość o rozszerzenie oświaty między ludem wiejskim, podaje c. k. Namiestnictwo z uznaniem do wiadomości powszechnej.

(Z urzędowej części *Gazety wiedeńskiej*.)

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 22. listopada z. r. na mocy odnośnego najwyższego dyplomu raczył najmiłościwiej profesora fizyki i matematyki stosowanej, *Dr. filozofii Augusta Kunzka* wynieść do stanu szlachty cesarstwa austriackiego z tytułem „*Edler*“ i przydomkiem „*von Lichton*“.

Dnia 2. stycznia b. r. odbyły się następujące losowania:

1) 371 i 372 losowanie dawniejszego długu państwa, i wyciągnięto serye Nr. 486 i Nr. 242.

Serya 486 zawiera obligacye za dostawę naturaliów w Galicyi wschodniej z r. 1790 z pierwiastkową stopą procentową 4pct. a to od Nr. 1002 do Nr. 11 042 włącznie, z sumą kapitału 1,220.436 zł. 48 kr. Serya 242 zawiera obligacye kamery nadwornej o rozmaitych stopach procentowych, a to Nr. 80.220 z jedną dziesiątą, Nr. 80.808 z jedną ósmą, Nr. 81.260 z jedną trzecią częścią sumy kapitału, i Nr. 81.261 do 81.475 włącznie z całą sumą kapitału, razem w kwocie 969.757 zł. 56 kr.

2) 16 losowanie obligacyi kolei żelaznej z *Medyolanu*, *Monza*, do *Como*, i wyciągnięto serye Nr. 2.

3) 17 losowanie pożyczki loteryjnej z r. 1854 i wyciągnięto serye następujące:

Nra. 412, 478, 560, 576, 627, 1432, 1587, 2267, 2404, 2634, 2717, 3091, 3256, 3269, 3505, 3918, 3929.

Losowanie numerów wygrywających obligacyj zawartych w tych seryach, odbędzie się 1. kwietnia b. r.

4) i 5) 9 losowanie obligacyi fundowanej 5pre. pożyczki towarzystwa wiedeńsko-Gloggnickiej kolei żelaznej z r. 1845 i 2 losowanie obligacyi fundowanej pożyczki towarzystwa wiedeńsko-gloggnickiej kolei żelaznej z r. 1849.

6) i 7) 21 losowanie pożyczki zaciągniętej w Anglii r. 1852 i 4 losowanie pożyczki zaciągniętej w Anglii r. 1859.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 7. stycznia. Wśród powszechnych widoków do trwałego pokoju, sprawa grecka dotąd nie zalatwiona, zajmuje teraz głównie uwagę publiczną. Znajduje się ona ciągle, jakoby w zaczarowanym kole; ani krokiem naprzód nie postąpiła. Znikła wprawdzie obawa konfliktu pomiędzy mocarstwami opiekuńczemi, które zgodziły się przy obsadzeniu tronu greckiego na wzajemne wyłączenie, traktatami zastrzeżono; wszakże nie wiadomo dotąd, kto na tronie greckim osiedzie, co przy ścisłym związku sprawy greckiej ze sprawą wschodnią, pomimo szczupłych granic obecnego królestwa greckiego, nie może być obojętnem. Książę *Ferdynand sasko-koburgski*, z którego kandydaturą Anglia wystąpiła, odmówił stanowczo panowania nad niespokojnym i burzliwym ludem, Grecy zaś

z dzieciennym prawie uporem obstają przy wyborze księcia *Alfreda angielskiego*, chociaż im dobrze wiadomo, iż on wyboru tego nie przyjmie. Co zaś w całej sprawie greckiej słusznie jest zadziwiającem, a poniekąd i oburzającym, to widoczne sympatyje, jakie rząd angielski zrewolucyonowanej Grecyi okazuje. Ze wybór księcia *Alfreda*, pochlebając dumie a raczej próżności narodowej, zmienił zupełnie ton dzienników angielskich względem Grecyi, które w *Greckach* niedawno jeszcze tak pomiatanych, nagle upatrzili godnych następców *Milciadesów* i *Temistoklesów*, to łatwo pojąć można. Lecz nigdy się nie spodziewano, że rząd angielski z takim lekceważeniem traktować będzie prawa *Króla Ottona*, do którego osadzenia na tronie greckim sam czynnie się przyłożył, a który żadnym czynem nie wywołał losów, które go spotkały. Bo Anglia prawie jakby w nagrodę za podniesiony bunt przeciwko prawemu monarsze, nie tylko oświadcza się z gotowością odstąpienia Grecyi *Wysp Jońskich*, ale nadto stara się o sprostowanie a raczej rozszerzenie jej granic ze strony *Epiru* i *Tessalii*. Krok ten słusznie zadziwiać może, jest on bowiem pierwszym naruszeniem całości *Tureyi*, której Anglia dotąd konsekwentnie broniła. Można by wpaść na domysł, że Anglia przeczuwając, iż państwo tureckie długo utrzymać się nie zdoła, rozkład zaś jego choroba umysłowa panującego *Sultana*, której wprawdzie zaprzeczano, przyspieszyć może, rozkład ten wcześniej przygotować i sama nim kierować zechce, tak, ażeby główne z niego osiągnęła korzyści. W tym celu gabinet angielski stara się o opanowanie wszelkimi sposobami umysłów w Grecyi, ażeby kiedyś w *Konstantynopolu*, w przyszłej może stolicy odnowionego państwa greckiego, te same wpływy sobie zabezpieczył, jakich dotąd na dworze *Sultanów tureckich* używał. Postępowanie zaś takowe, chociażby nawet chwilowym interesom Anglii dogadzało, dążyłoby wszelako do zniszczenia równowagi europejskiej i stałoby się mogło w przyszłości zarodem zatargów i wojen, któreby usiłowania dyplomacyi usunąć nie zdołały. Bo Anglia wpływem swoim w *Stambule* przestrzegala nie tylko własnych swych interesów, lecz broniąc nieetykalności państwa tureckiego, była poniekąd na strazy pokoju europejskiego, na którym jej równie, jak innym mocarstwom zależeć musi. Głównem dążeniem traktatu wiedeńskiego, będącego dotąd jedyną podstawą prawa międzynarodowego europejskiego, było utrzymanie takiej równowagi sił i znaczenia między wielkimi mocarstwami, ażeby wojna kontynentalna, która poprzednio tak długo powszechnem była zniszczeniem, stała się w przyszłości prawie nie możliwą. Jakoz cel ten dotąd chlubnie osiągnięty został, bo pomimo wszelkich wstrząśnień i dążeń rewolucyjnych, wszystkie kwestye polityczne zlokalizowane być mogły, bez narażenia na szwank powszechnego pokoju. Rozkład zaś *Tureyi*, niszcząc tę równowagę, zniszczyłby dzieło, które przez prawie pół wieku Europę od wojny kontynentalnej chroniło. Dla tego znaczenie i wpływy Anglii na wschodzie, tak zbawienne i pożądane, dopóki miały na celu utrzymanie państwa otomańskiego, stałyby się zgubnymi, gdyby Anglia, zmieniając swą politykę, rozkład jego sama wywoływać miała. Wszakże Anglii tajemnym być nie może, iż inne mocarstwo dąży do odzyskania dawnego wpływu na ludy słowiańskie pod berłem tureckiem żyjące, czego dowozy broni z fabryk rosyjskich świeżym i jawnym są dowodem. Widocznem więc jest, iż jednocześnie z państwem greckiem, na gruzach *Tureyi* powstającym, powstałby mogły w północnych dotąd prowincjach tureckich i państwa słowiańskie, któreby pod wpływem Anglii wcale nie były. Przy takim zaś obrocie rzeczy i Francya, dziś głównie wyprawą meksykańską zajęta, nie byłaby obojętnym świadkiem zmian, jakieby się na widowni świata politycznego pojawić mogły. Austria zaś, do utrzymania pokoju europejskiego tak sumiennie dążąca, nie mogłaby zezwolić na powstanie przy jej granicach serbskiej lub słowiańskiej monarchii, któraby była niejako punktem ciężenia i atrakcyi dla słowian południowych, od tylu wieków pod jej panowaniem będących. Tak więc drobna i nie znacząca sprawa grecka, przez Anglię w podobny sposób kierowana i wyzyskiwana, mogłaby w przyszłości zakłócić pokój powszechny, którego utrzymanie tak wielką jest ludów potrzebą. Ze zaś interes Anglii utrzymania pokoju w Europie widocznie wymaga, przeto spodziewać się można, iż rząd angielski, pomimo swego dziś zaiste zagadkowego postępowania, sprawą grecką tak kierować będzie, ażeby pokoju tego w przyszłości zakłócić nie mogła.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 6. stycznia. (Nowiny dworu. — Pism. *Benedek*. — Niższo-austriacki sejm krajowy.)

Jego c. k. Apostolska Mość udzielał wczoraj zrana audyencyi i przyjmował między innymi biskupa z *Waitzen*, *msx. Antoniego Perlera*.

W kniejach pod *Aspern* były wczoraj łowy dworskie, w których brało udział kilku *Arcyksiążąt*.

Jego Excelencya Fzm. *Benedek* ma zjechać do Wiednia w pierwszej połowie bieżącego miesiąca.

Marszałek niższo-austriackiego sejmku krajowego książę Colloredo zaprosił członków sejmku na przygotowaną konferencję na środę wieczorem. We czwartek będzie w kościele św. Szczepana na cześć otwarcia sejmku uroczyste nabożeństwo z odśpiewaniem: *Veni sancte spiritus*. To nabożeństwo celebrować będzie kardynał-arcybiskup w obecności Namiestnika i członków sejmku. Aktu otwarcia sejmku dopełni Namiestnik w sposób zwyczajny w sali obrad sejmowych.

Francya.

Paryż, 3. stycznia. (Różne wiadomości.)

Courrier du Dimanche przynosi niektóre szczegóły o przyjęciu noworocznym w Tuileryach. Donosi, iż wieść, jakoby Cesarz przemówił do hiszpańskiego Charge d'affaires w słowach z których widać było oziębienie stosunków z Hiszpanią, była zupełnie mylną. Cesarz powiedział mu tylko, iż rząd Jej katolickiej Mości nie ma na teraz posła w Paryżu i zarazem wyraził nadzieję, iż rzeczy się zupełnie uregulują w 1863 roku.

Do reprezentanta gabinetu Washingtonskiego Cesarz przemówił kilka słów, które sąsiedzi posła Stanów zjednoczonych różnie tłumaczyli. Panna Wendtlanda posła bawarskiego zapytał Cesarz o zdrowie jego, gdyż tenże dla słabości na dłuższy czas z Paryża wyjeżdżać musiał. Od generała Kalergis chciał się Cesarz dowiedzieć, czyli wiadomości z Aten zawsze są równie zaspokojające. Na jego twierdzenie Cesarz zapewnił go o swej troskliwości dla Grecyi. Do tymczasowego rezydenta pruskiego w Paryżu, księcia Reuss, Cesarz powiedział, iż się spodziewa, że Król Wilhelm wyjdzie z obecnych trudności ze zgodą z krajem i z jego pomysłowością. Przechodząc około posła peruańskiego, Cesarz nie zataił swego sposobu widzenia co do planu prezesa tej Rzeczypospolitej, niesienia pomocy rządowi Juareza w Meksyku.

Dzienniki paryskie nie podają jeszcze przemowy Papieża do oficerów francuskich. Pomimo wielkiej ulewy, ogromna masa ludu zebrała się, ażeby widzieć Papieża udającego się do Bazylei świętego Piotra na zamknięcie starego roku. Wolano: „niech żyje Papież — Król!“ tudzież „niech żyje Francya!“ Ojciec święty miał oświadczyć, iż konsulecie finansowej chciał dać głos stanowczy, co jednak na teraz być nie może, gdyż liczba członków konsulty za nadto jest szczupła z powodu oderwania tyłu prowincyj.

La France potwierdza, iż nowe posiłki do Meksyku przesłane będą, tylko liczbę ich zmniejsza twierdząc, iż pójdą do Meksyku tylko 4000 ludzi piechoty i 600 jazdy. Według doniesień z Veracruz do *Journal des Debats* osadzenie Tampiku nie może być uważane jako początek operacji przeciwko Puebli. Tampico leżące na północ od Veracruz i dla tego tylko zajęte zostało, iż spodziewano się dostać w okolicy dostateczną ilość mułów, których wojsko francuskie tem więcej potrzebuje, iż każdy prawie żołnierz bez muła obejść się nie może, jeżeli wyprawa naprzód postępywać ma. Veracruz jest dotąd jedyną podstawą operacji a generał Bazaine, który tam komenduruje, z trudnością zdoła utrzymać związki z Orizabą, które czasami przez Gerillów po kilka dni są przerywane.

Włochy.

(Korespondencya z Medyolanu. — Różne wiadomości.)

Generałna austriacka korespondencya odebrała list z Medyolanu z doniesieniem, że nowy gabinet turyński, zaledwo złożony, znajduje się już w zupełnym rozprężeniu. Większa część ministrów pozbył się chęć posad. Pp. Pasolini i Peruzzi naczelnicy gabinetu postanowili ustąpić z miejsc swoich. Król Wiktor Emanuel znajduje się w nader przykrem położeniu, gdyż ministrowie skłaniają się do przymierza z Anglią z pominięciem Francyi, co się nie zgadza z przekonaniem królewskiem. W obec takiego rozprężenia rządu, nastąpiła w narodzie najzupełniejsza obojętność polityczna, największa apatia. Nawet Mazzini, który przez kilka dni z przyjaciółką swoją Miss White pomimo policyi piemontkiej, bawił w Medyolanie i kilkakrotnie w nocy piwiarnię na placu katedralnym swą bytnością zaszczycił, nie wzbudził wielkiego zapalu. Jeden tylko Garibaldi najpopularniejszym jest we Włoszech. Jego nazywają prawdziwym człowiekiem honoru (*il vero galantuomo*), i gdyby do zdarzeń jakich przyjsz miało, to imię Garibaldegò wielką w nich rolę grać będzie.

Turyń, 4. stycznia. Król Wiktor Emanuel przyjmował dzisiaj delegację dam z Werony, Tridentu i Istrii, która mu przywiezła bogate dary ślubne dla Królowy portugalskiej. Przy niektórych ustępach przemowy prezesa delegacji Król był widocznie wzruszony. — Dzienniki urzędowe donoszą o nominacji pp. Affitto na prefekta Neapolu, Corsilla prefektem w Palermie, a Gualtario prefektem Genui.

Niemcy.

(Komisyja znawców do obrad względem powszechnego prawa o patentach swobody w Niemczech odroczyła się.)

Komisyja znawców zwołana przez sejm związkowy w Frankfurcie nad Menem dla narady względem zaprowadzenia ogólnych zasad powszechnego prawa patentowego w Niemczech, ukończyła już przygotowane prace swoje i odroczyła się do dnia 1. kwietnia bieżącego roku. Ułożyła ona jak z dobrego donoszą źródła, pod-

stawy, na których opierać się ma prawodawstwo względem udzielania patentów w każdym z osobna kraju, i skreśliła zarazem główne zarzysy tegoż prawodawstwa. Obadwa te projekta przesłane teraz będą rządowi, które członków komisji do Frankfurta delegowały, dla oświadczenia się względem ich przyjęcia. Przy obradach rozbiegano głównie trzy punkta zasadnicze: 1. Czyli przed udzieleniem przywileju, przedmiot, na który patent swobody udzielany być ma, poprzedniemu ulegać będzie ocenieniu? 2. Czyli zyskujący patent swobody zyskuje zarazem prawo do prowadzenia zawodu przemysłowego? 3. Czy właściciel patentu swobody może na zasadzie patentu zabronić sprzedaż artykułów podobnych do artykułu patentowanego?

Królestwo Polskie.

Warszawa, 5. stycznia. (Sprawa Złobickiego.)

Dz. Pow. donosi: W dniu 15. (27.) grudnia r. z., dozorca rewizyjny klasy 2, w cyrkule 7, *Józef Złobicki v. Złobicki*, przeznaczony za opieszałość do odbycia patrolu nocnego, niechcąc temu ulegać, złożył na ręce p. o. komisarza cyrkulu 7, sztabs-kapitana Brodowskiego, o godz. 9 wieczorem, prośbę o uwolnienie go od służby. Po niejakiem czasie Złobicki wszedł powtórnie do mieszkania komisarza i zaczął mu robić wyrzuty, że go pozbawia kawałka chleba. Gdy zaś sztabs-kapitan Brodowski odpowiedział, że on sam chciał tego i że to można jeszcze poprawić, Złobicki wydałszy okrzyk, z dobytym pałaszem rzucił się na komisarza i ranił go w głowę, przecięwszy skórę do kości, a następnie w pasowaniu się, poranił mu obie ręce i obaliwszy na ziemię, usiłował go zadusić. Powściągnięty przez nadbiegłego dozorcę, stawiał opór strazy policyjnej, chcąc go aresztować, rabiąc gołym pałaszem wszystkie w około siebie przedmioty, groził śmiercią każdemu kto się zbliży, i nie wprzód się poddał, aż wszystkie wyjścia otoczone zostały. — Za czyny te oddany pod sąd polowy wojenny, Złobicki przyznał się w zupełności do winy, dając za pretekst targocienia się na życie sztabs-kapitana Brodowskiego, stan rozdrażnienia, w którym się znajdował po podaniu prośby o dymisyję, gdyż przez to pozbawił się sposobu do życia. — Sąd wojenny, z mocy art. 96 i 604 1szej księgi praw wojenno-kryminalnych (wydania z r. 1859), *Józefa Złobickiego*, po pozbawieniu go medalu na pamiątkę ostatniej wojny i wszystkich praw stanu, skazał na karę śmierci przez rozstrzelanie. Wyrok ten, zatwierdzony przez Jego Cesarską Wysokość Namiestnika w Królestwie Polskiem, wykonany został w dniu 22. grudnia (3. stycznia) o godzinie 8ej rano.

Rosya.

Petersburg, 1. stycznia. (Nowiny dworu. — Odpowiedź oficerów rosyjskich na adres podany w „Kołokole.“)

Donoszą z Moskwy, że wzeszła niedzielę, 16. grudnia (v. s.) miał miejsce bal u Ich Cesarskich Mości w pałacu Kremlu.

Bal ten, na który trzysta osób miało zaszczyt być zaproszonymi, należy do rzędu najświetniejszych uroczystości, wyprawionych przez Najjaśniejszych Państwa w czasie Ich pobytu w starożytniej stolicy.

Sala św. Włodzimierza, przeznaczona na tańce, była przystrojona z wykwiutym przepychem i elegancją, a jaśniejąc tysiącem świateł, przedstawiała przedczudny widok. Świetność strojów i ozdobienie zaproszonych, powiększały urok.

Kolacja była zastawiona w sali św. Jerzego.

Około godziny 2ej po północy bal zakończony został kotyliem.

Wydawane w Londynie czasopismo rosyjskie pod tytułem „Kołokol“, podało niedawno bezimienny adres oficerów rosyjskich w Polsce do W. Księcia Konstantego z oświadczeniem, że są wprawdzie lojalnymi rosyjanami, lecz nie chcą służyć dłużej za dozorców więzień i katów patriotów polskich. W skutek tego przesłano Kołokolowi litografowaną odpowiedź następującej osnowy:

My (oficerowie rosyjscy) nie mamy żadnej wątpliwości, że odezwa niewymienionych oficerów wyraża jedynie osobiste zdania pana Herzena, redaktora Kołokoła, i z najsiłniejszego przekonania odmawiamy wszelkiego udziału w ideach, które nie tylko są nam obce, ale nadto oburzają nas jako obywateli i żołnierzy. Nie pytaliśmy się pana Herzena o obowiązki naszego powołania i życzymy sobie, abyśmy byli wolni od takiej opieki. Zdaniem jego, powinnością jest naszą popierać bronią wszelki niepokój, wszelka tendencję nieprzyjaźną rządowi i społeczeństwu, a to dla sławy Rosyi i naszego własnego honoru. Honor nie dopuszcza zdrady świętych powinności z rozważną podjętych, a panu Herzenowi wiadomo, że wszyscy z własnego popędu wstąpiliśmy do służby rządowej. W Warszawie i wszędzie powinnością naszą jest wierność dla Cesarza i ustaw. Armia służy do ochrony kraju, ale w czasach wewnętrznego zaburzenia, ma niemniej zaszczytne powołanie, zastąpić społeczeństwo i publiczny porządek. Armia, któraby ulegała wpływowi osobistych zdań politycznych i tendencyom stronnictw, stałaby się niekarną tłuszcą, niebezpieczną wszelkiemu ucywilizowanemu społeczeństwu. Przeciwnie przez utrzymanie porządku i spokojności, zastępując pokojnych obywateli, spodziewamy się nieść pomoc rozwojowi i wielkości naszej ojczyzny. Nie jest celem niniejszej odezwy oświecać pana Herzena, lecz jedynie wykazać, że nie mamy sposobu myślenia, który mu podobało się nam przypisać.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się w piątek dnia 9. stycznia 1863 r. o godzinie 6. z wieczora w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Dalszy ciąg spraw na ostatniem posiedzeniu dnia 18. grudnia 1862 roku niezadowolonych.

Trzecia lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowań Nowego Roku 1863.

PP. Franciszek Kroebl, burmistrz 3 zł., Ziotecki wice-burmistrz 2 zł., Vrabetz radca magistratu 1 zł., Baumann radca magistr. 1 zł., Kuryłowicz radca magistratu 1 zł., Szamota radca magistr. 1 zł., Schmutz inspektor budownictwa 1 zł., Jarosch buchhalter 1 zł., Herasimowicz Mikołaj 50 c., Piwnernetz 1 zł., Krechowicki 1 zł., Lachowiecki 40 c., Prochaska 50 c., S. Krawczykiewicz 1 zł., Kuhmayer 1 zł., Popowicz 50 c., Józef Klimek 1 zł., Neuman et Kleinert 1 zł., Dr. Jakubowski 1 zł., Dr. Gatscher 1 zł., hr. Ireneusz Załuski 5 zł., Wiktor Gumowski 3 zł., Jan Wieczyński 2 zł., Gabriel Mülling 2 zł., Karol Singer 2 zł., Dr. Gustaw Wolf 1 zł., Monne 50 c., Bar. Piotr Romaszkan 1 zł., Józef Zawadzki 1 zł., Dr. Piotr Krzeczunowicz 1 zł., Bar. Zygmunt Romaszkan 1 zł., C. Bauer 1 zł., Dr. Adolf Rechen 1 zł., Dr. Marceł Tarnawicki 1 zł., Mochnacka 1 zł., J. Merwart 50 c., Adolf Rudyński 1 zł., C. K. 1 zł., Herdliczka 1 zł., Oliwa 1 zł., Milan 1 zł., Krzysztof Ressig 1 zł., Dr. Ignacy Ressig 1 zł., Teofil Ressig 20 c., Zabielska 1 zł., Skwarczyński 1 zł., Juliusz Fogt 1 zł., J. Wels 1 zł., Teresa Fogt 1 zł., Dr. Jędrzej Orzechowicz 1 zł., Köhler 1 zł., Wilczyński 40 c., Czajkowska 1 zł., Bakowska 1 zł., Morwitzer 1 zł., Antonina Szuszkiewicz 50 c., Sylwester Wolski 50 c., suma 64 zł. 50 c.; do tego druga lista 100 zł. 97 c. Razem 165 zł. 47 c. w. a.

(Pożar.) Dnia 31. z. m. między 2. i 3. godziną zrana powstał pożar w Olesku w obwodzie złoczowskim, i zgorzały dwa domy, tak zwany ratusz w pośrodku rynku, i dom trakt. ernika R. Przyczyna tego pożaru jest dotąd niewiadoma.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 7. stycznia. Pierwsze sprawozdanie tegoroczne rozpoczynając możemy od pocieszającej wiadomości, iż ceny pszenicy na targu lwowskim ustalać się poczynają, a nawet o 1 szyling na kwarterze poskoczyły, lubo odbył nie bardzo był ożywiony. Jest powszechne mniemanie, iż ceny doszły już do najniższego punktu i że zwrot ku lepszemu niebawem nastąpić musi. Na targach kontynentalnych nie można wszelako dopatrzeć jakiego ożywienia, zostają one w dawnej stagnacji. W Wroclawiu notowano ceny nominalne następujące:

<i>Pszenica galic. żółta</i>	od 65 do 72 sr. szefelpruski wagi 85 $\frac{1}{2}$ cłowych.
<i>Żyto</i>	od 50 do 53 srebrników
<i>Jęczmień</i>	od 40 do 42 "
<i>Owies</i>	od 25 do 26 "
<i>Groch</i>	od 58 do 62 "

Rzepak bez zmiany. Na *konieczną czerwoną* popyt więcej ożywiony; najpiękniejsze wyborowe ziarno płacono chętnie po 15 talarów cetnar cłowy. Gatunki średnie i podlejsze zaniedbane, notują je po 8 do 12 tal. cetnar.

Okowita dotąd podnieść się nie może; na placu wiedeńskim płacono za ledwo 47 c. za stopień i wiadro. Produkcya wprawdzie się zmniejszyła, lecz i konsumpcya jest mała. W obec takich cen wina austriackiego, Włochy przy wysokim teraz kursie banknotów, z Prus taniej niżeli z Austrii przewidować się mogą.

We Lwowie samy ceny utrzymują się prawie bez zmiany; pszenicę płacono po 6 do 7. Żyto 4 do 5 zł. a. w. korzec. Kupowano wszakże tylko na miejscową konsumpcję, bo handel na zewnątrz zupełnie ustał. Ceny nasze są za wysokie, zwłaszcza obecniskiego azia na srebrze.

Jarmark noworoczny na wełnę w Peszcie nie bardzo był korzystny. Ceny spadły od 8 do 10 reńskich na cetnarze przy wełnach przedniejszych, a od 4 do 5 przy ordynarniejszych. Nie przedano więcej jak 6000 cetnarów, ceny bowiem są za wysokie, w obec upadku kursu srebrnej monety.

Na targ wiedeński z dnia 5 stycznia przypędzono 781 wołów węgierskich, 668 galicyjskich, i 292 krajowych. Przedano rzeźnikom wiedeńskim 1265 sztuk, zaś rzeźnikom zamiejscowym 428 sztuk po cenie od 130 do 207 zł. a. w. za sztukę a od 26 do 29 zł. za cetnar mięsa.

Przemysł, 5. stycznia. Od 16. do 31. grudnia 1862 r. były następujące ceny przeciętne zboża na targach w Przemyslu, Jarosławiu, Jaworowie, Mościskach, Sądowej Wiszni, Radymnie, Nizankowicach i Sieniawie: *mec pszenicy* 3zł. 25c.; 4zł. 47c.; 4zł.; 3zł. 18c.; 3zł. 30c.; 3zł.; 3zł. 25c.; 4zł. 50c.; *mec żyta* 2zł. 25c.; 2zł. 23c.; 2zł.; 2zł.; 1zł. 90c.; 2zł. 23c.; 2zł. 40c.; *mec jęczmienia* 1zł. 95c.; 1zł. 87c.; 1zł. 80c.; 2zł.; 1zł. 65c.; 1zł. 50c.; 2zł.; 2zł. 15c.; *mec owsa* 1zł. 15c.; 1zł. 23c.; 1zł. 20c.; 1zł. 6c.; 1zł. 10c.; 1zł. 5c.; 1zł. 30c.; 1zł. 20c.; *mec hreczki* 2zł. 43c.; 2zł. 25c.; 1zł. 80c.; —; 1zł. 60c.; 1zł. 50c.; —; 2zł. 25c.; *mec kartofli* 1zł. 22c.; 95c.; 1zł.; 1zł.; 1zł.; —; —; 65c.; *cetnar nasienia koniecu* —; 22zł.; —; —; —; —; —; —; *cetnar siana* 1zł. 22c.; 1zł. 25c.; 1zł.; 1zł. 5c.; 1zł.; 1zł. 5c.; 1zł. 20 c.; 90c.; *cetnar wełny* —; 110zł.; —; —; —; —; —; —; *sąg drzewa twardego* 7zł. 50c.; 8zł.; 8zł.; 8zł.; 8zł.; 8zł.; 7zł. 60c.; 6zł. 77c.; *sąg drzewa miękkiego* 5zł.; 7zł.; 5zł. 50c.; 7zł.; 6zł.; 6zł.; 6zł. 20c.; 5zł. 20c.; *funt mięsa wołowego* 16c.; 13c.; 14c.; 14c.; 12c.; 12c.; 12c.; 11c.; *miara okowity* 65c.; 88c.; 84c.; 80c.; 75c.; —; 1zł.; 95c. w. a.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 8. stycznia. Komisya rady państwa do kontroli nad długami państwa zamknęła już posiedzenia swoje przed zebraniem sejmu krajowego. Ostatnią jej czynnością było szkontowanie kas wymiany, którem zajmowali się przeznaczeni do tego członkowie komisji Dr. Herbst, Dr. Taschek, hrabia Kiński i Kaisersfeld, i zdali już z tego sprawę na posiedzeniu komisji z 5go b. m. w obecności dyrektora kasy długów państwa pana Schultesa.

Wiadomości zagraniczne ograniczają się dziś na kilku tylko telegramach, ale i te nie przyniosły żadnych faktów ważnych, lecz po największej części tylko zdania dziennikarskie, odnoszące się do niektórych kwestyj europejskich.

Pomimo, że ostatni raport *francuskiego* ministra finansów przedstawił stan finansowy Francji w tak pomyślnym świetle, przedsięwzięcie teraz rząd francuski nową operacją finansową, jak donosi telegram paryski z 5go b. m. Według niego bowiem zapewniano tego dnia na giełdzie paryskiej, że pan Rothschild zawarł już z administracją państwa układ względem objęcia 50 milionów w bonach skarbowych po kursie 65 franków. — Wspominaliśmy już wczoraj, że *Constitutionnel* zaprzeczył pogłosce o nowych krokach Francji w sprawie amerykańskiej. Dziś przyniósł znowu telegram paryski z 5 b. m. stanowcze zapewnienie tego organu półurzędowego, że wszelkie wieści o zbiorowem lub wyłącznem pośrednictwie Francji w Ameryce, są całkiem bezzasadne, i że nie jest prawdą, jakoby w tej myślności o przedsięwzięciu nowych kroków w tej sprawie. Ten sam telegram donosi także, że Szach perski miał zażądać przyjaznych usług Rosji a podobno i Francji.

Sprawa transportu broni w **Księstwach Nadnajańskich** jest ciągle jeszcze przedmiotem korespondencji i not dyplomatycznych. Tak zapewnia *Patrie* z 5. b. m., że Porta obstaje koniecznie przy konfiskacie, i powołując się na protokół z 13. kwietnia 1859, postanowiła wysłać komisarzy do Księstw dla dokonania konfiskaty. Gabinet wiedeński i londyński mają — zdaniem tego dziennika — sprzyjać temu projektowi, ale sprzeciwia mu się Rosya, a zdaje się, że także i Francya będzie stawiała mu trudności.

Przepowiadane niedawno zmiany w wyższych sferach rządowych w **Stambule**, sprawdziły się już po części. Jak donosi telegraficzna depesza z Konstantynopola z 4. b. m., został Mehemed Ali Basza pozbawiony wszystkich posad; w marynarce zastąpi go admirał Mehemed Basza, który bawi teraz w Londynie, a w wydziale artylerji Halil Basza. Podobnie usunięty został Seraskier Mehemed Rudzi Basza, a miejsce jego zajął prezydent rady wojskowej Reszyd Basza.

Od granicy *tunetańskiej* donoszą dziennikowi *Journal de Constantinople*, że w rejencji tunetańskiej wybuchła bardzo groźna rewolucya, mianowicie pośród plemienia *Kamirów*, i że wysłana przeciw powstańcom kolumna wojska, została odparta ze znaczną stratą.

Dzienniki *amerykańskie* przynoszą teraz szczegółowe opisy spustoszenia, jakie pociągnęła za sobą ostatnia stracona bitwa pod Fryderyksburgiem: *Liczne* wsie i miasta w tej okolicy mają być zupełnie zniszczone; a plantacye i pola przedstawiają taki widok, jak gdyby przeciągnęły przez nie niezliczone roje szarańczy. Najbardziej jednak miało ucierpieć samo miasto Fryderyksburg, które niegdyś bardzo było znaczne i ludne, a dziś tak jest zrujnowane, że za ledwie 5 proc. domów jest zamieszkałych, a reszta ludności zubożalej wyniosła się do pobliskich lasów sosnowych i narażona jest na największą nędzę i niedostatek.

Najświeższa poczta.

Medyolan, 6. stycznia. Dzisiejsza *Perseveranza* donosi z Neapolu z 5go b. m. „Wczoraj wieczorem wyprawilo kilku „przekupionych“ wieśniaków reakcyjną demonstracją przy kościele Santa Lucia. Pleban i inni księża tego kościoła i do 15 włościan, przewodzący tej demonstracji, tudzież pleban Mancinelli, ksiądz Burghi i pułkownik burboński Nicoletti zostali uwięzieni, i znaleziono dokumenta spisku reakcyjnego.

Paryż, 6. stycznia. *La France* zaprzecza z upoważnienia pogłosce o podróży Wiktora Emanuela do Paryża, jak również o misji, której miał się podjąć kawaler Nigra z Paryża do Turynu. Dalej zapewnia *La France*, że pruski poseł baron Werther nie czytał hrabiemu Rechbergowi z depeszy znanych oświadczeń, lecz stało się to tylko w poufnej rozmowie między baronem Wertherem i hrabią Rechbergiem. Hrabia Goltz przybył tu dziś zrana.

Mnichów, 6. stycznia. Wczoraj odeszła ztąd nowa nota z odpowiedzią do Berlina. Rząd bawarski, zachowując w sprawie traktatu handlowego stale dotychczasowe stanowisko, obstaje przy tem, ażeby propozycje austriackie wzięte były pod obradę na przyszłej konferencji jeneralnej, zwołanej teraz na dzień 9. marca.

Londyn, 6. stycznia. *Times* podaje następującą depeszę z Nowego Jorku z 26. grudnia. Republikańskie nalegają na prezydenta, aby wytrwał przy proklamacji, i aby ją wydał w Nowy rok. Demokraci oponują. Położenie armii związkowej wznieca obawę. Separatyści odzyskali Holysprings i zniszczyli zapasy wartości pół miliona dolarów. Stanowisko wojska nad Rappahannock zostało niezmienione.

Turyn, 6. stycznia. *Gazetta ufficiale* podaje okólnik ministra spraw wewnętrznych, który prefektów zawiadamia, że kroki do zmobilizowania 220 batalionów gwardji narodowej, których rząd

nie mógł dotąd uorganizować z przyczyny ruchów Garibaldeggo, muszą być ukończone prze 11. stycznia. Rząd popiera związek właścicieli gruntowych w Neapolu, który ma na celu stłumienia bandytostwa.

Frankfurt, 6. stycznia. Tutejszy dziennik *l'Europe* donosi z Konstantynopola, że wielki wezyr Fuad Basza i minister finansów zostali oddaleni.

Uzupełniając wczorajszy telegram z Frankfurtu, *T. K. B.* pisze, że według doniesień urzędowych, bank francuski nie udziela zaliczek na zadoe papiery niemieckie, ani północne, ani płudniowe, ponieważ najwyższa suma, którą bank na zastawy dawać może, przekroczona została.

Madryt, 5. stycznia. W izbie deputowanych wniesiono projekt do ustawy względem modyfikacji taryfy celnej od zelaza, towarów bawełnianych, i innych artykułów.

Wiadomość o dymisji kilku wysokich urzędników potwierdza się; zapewniają, że Coelho, poseł hiszpański w Brukselli, podał się do dymisji. Marszałek O'Donnel otrzymał nowe dowody zaufania ze strony korony.

Konstantynopol, 5. stycznia. Na miejsce Fuada Baszy mianowano wielkim wezyrem Kiamila Basze. Dymisya Aali Baszy nie została przyjęta; jest nadzieja, że pozostanie.

Berlin, 6. stycznia. Według doniesienia półurzędowego, adres noworoczny reprezentacji miasta Berlina został Królowi przedłożony.

Börsen Ztg. donosi, że w Prusiech ma być zaprowadzony podatek od dywidendy. Król ma się znowu zupełnie dobrze.

Berlin, 6. stycznia. Dzisiejsza *Kreuz Ztg.* zaprzecza doniesieniom o depeszach Bismarka do Wiednia, i jego rozmowie z hrabią Karolyi. Tyle tylko prawda, że przed 14 dniami odeszła depesza do Wiednia w celu wyrównania stosunków między Prusami a Austryją ze względu na kwestyę delegatów. *Nord deutsche Ztg.* donosi: Usedom nie został jeszcze mianowany postem w Rzymie; toczą się jeszcze z stolicą papieską układy względem reprezentanta pruskiego.

Być może, że zamianowanie Usedom do Turynu będzie jeszcze raz wzięte pod rozwagę.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. stycznia.

Hotel George: PP. Bielski Jul., z Rychcic.

Hotel europejski: Kamiński Karol, z Podlisek. — Czajkowski Hippolit, z Bóbrki. — Trzeński Ign., z Zyrawy.

Hotel Langa: Dulski Okt., z Rosyi. — Delinowski Antoni, adw. kraj., z Tarnopola.

Hotel angielski: Wołodkiewicz Wik., z Podwysokiego. — Kupeczyński Ign., z Kijowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. stycznia.

PP. Szymberski Franc., do Obroszyna. — Wszelaczyński Kaj, do Kopczyniec. — Serwatowski Wojc., do Rajtaraniec.

Spostrzeżenie meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. i 6. stycznia 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 6° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	227 40	- 0.3	91.8	południowy	śl. mgła
2. god. po poł.	327 10	+ 0.8	90.2	"	" pochmurno
10. god. wiecz.	326 98	- 0.0	90 0	"	"
7. god. zrana	326 19	+ 0.4	99.3	południowy	śl. pochmurno
2. god. po poł.	326 11	+ 1.6	88 7	"	" pogoda
10. god. wiecz.	326 18	+ 0.2	90 6	"	"

TEATR.

Dziś w teatrze niemieckim: „*Adrienne Lecouvreur*“, dramat w 5 aktach.

Jutro na scenie polskiej na dochód pani *Asspergerowej* po raz pierwszy: „*Legat Hetmana*“, dramat historyczny wierszem w 4 aktach.

Kurs lwowski.

Dnia 7 stycznia.

	gotówką		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	5	37 1/2	5	46
Dukat cesarski	5	41	5	49 1/2
Półimperyal zł. rosyjski	9	28 1/2	9	45
Rubel srebrny rosyjski	1	78 1/2	1	82
Talar pruski	1	9 1/2	1	72 1/2
Polski kurant i piecizłotówka	78	23	79	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	82	23	83	—
„ m. k. za 100 zł.	74	33	75	33
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	82	—	82	65
5% Pożyczka narodowa	221	—	223	25
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika				

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 7 stycznia.

Metaliki po 5% za 100 zł. 76.10. Z pożyczki narod. po 5% za 100 zł. 82.15; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —. Galicyi —; Bukowiny —; Akcyje Banku naodowego sztuka 818.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 225.40; niższo-aust. towarzysztwa eskomtoowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 40% za 100 zł. —. **Wexlowy.** Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. Lipsk za 100 talarów —. London za 10 funtów szterl. 114.75. Medyolan za 100 zł. waluty austriackiej. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.49, dukaty ces. pełnej wagi —. korony —, półkorony —. Srebro 113.25.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2. stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
A. Państwa	70.90	70.10
W austr. wal. po 5% bez kuponów	92.—	92.50
zwrótny po 5%	92.—	92.50
Z pożyczki narod. z proc.		
od stycznia do lipca po 5%	82.25	82.40
od kwiet. do paźd. po 5%	82.50	82.60
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	77.30	77.40
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	77.30	77.40
dtto. po 4 1/2%	68.—	68.50
dtto. „ 4%	59.—	59.50
dtto. „ 3%	44.—	44.50
dtto. „ 2 1/2%	38.—	39.—
dtto. „ 1%	15.25	15.50
Przez. do wyl. z r. 1839	146.—	146.50
Przez. do wyl. z r. 1839	141.75	124.25
Przez. do wyl. z r. 1854	94.—	94.50
Przez. do wyl. z r. 1860	93.40	93.60
Przez. do wyl. z r. 1860	94.70	94.90
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50
Prz. do los. obl. dawn. dl.	72.50	73.50
Wyl. obl. dawn. długu państwa po 2 1/2%	50.—	51.—
B. Krajów koronnych		
Niższej Austrii	87.50	88.50
Wyż. Aust. i Salb.	84.—	85.—
Czech	86.—	86.50
Morawii	87.50	88.—
Szlaska	87.—	87.50
Syryi	88.50	89.—
Tyrolu	89.—	90.—
Kar., Krainy i Wyb.	86.—	87.—
Węgier	76.75	77.50
Banatu Tem.	75.75	76.25
Kroacji i Sławonii	76.—	76.50
Galicyi	75.75	76.25
Siedmiogr. i Bukow.	74.50	75.25

	pien.	towar.
Z klauzulą wylos. w r. 1867	72.—	72.50
Lomb. wen. poż. z r. 1859	90.—	91.—
2. Stan oblig. domestykaln.		
Po 2 1/2% za 100 zł.	18.—	20.—
3. Akcyje.		
(Za sztukę.)		
Banku narodowego	820.—	822.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	226.40	226.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	645.—	647.—
Póln. kol. po 1000 zł. m. k. 1857.—1859.—	—	—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	230.50	231.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	155.—	155.50
Połud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	132.50	133.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—
Połud. kolei państw. lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	268.50	269.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219.50	220.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	55.—	60.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	125.—	130.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	665.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	174.—	175.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—	100.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	162.—	164.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	431.—	433.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	239.—	241.—
Mostu łącz. w Peszcie po 500 zł. m. k.	400.—	404.—

	pien.	towar.
Tow. młyna par. w Wied. po 500 w. a.	380.—	390.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	255.—
Uprzyw. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	169.50	170.—
4. Listy zastawne.		
(za 100 zł.)		
Banku (Glet. z r. 1857 po 5%)	104.—	104.50
narod. (10let. „ 1857 po 5%)	100.—	100.50
w m. k. (przeznaczone do los. po 5%)	89.50	89.75
Banku (na 12 m. 5%)	—	—
narod. (przezn. do losso-w. w. a. wania po 5%)	85.40	85.60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	79.—
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.		
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	95.—	96.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	92.50	93.50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	89.—	90.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	123.—	124.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	120.—	120.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	—	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	85.50	89.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	81.50	82.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Lloyda za 100 zł.	93.—	94.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	92.—	93.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.75	77.25
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w. a. (1000 fr.)	—	—

	pien.	towar.
6. Losy.		
(za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130.50	130.75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	95.75	96.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	117.—	118.—
„ po 50 zł. m. k.	52.50	53.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	34.50
Esterhazegu po 40 zł. m. k.	95.50	96.50
Salma „ 40 „	37.75	38.25
Palfiego „ 40 „	37.—	37.50
Clarego „ 40 „	33.75	34.25
St. Genois „ 40 „	36.50	37.—
Windischgrätz 20 zł.	20.50	20.75
Waldsteina 20 „	21.75	22.25
Keglevicha 10 „	15.75	16.—
Weksle.		
(Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol	69.—	69.50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	95.75	96.—
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	96.—	96.10
Hamburg za 100 M. B.	85.2	85.40
Liwurna za 100 lir. tosck.	—	—
London za 10 ft. szt.	113.25	113.50
Medyolan za 100 lir. wł.	44.50	44.60
Marsylia za 100 fr.	—	—
Paryż za 100 fr.	45.—	45.10
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	15.75	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	5.42	5.43
dtto. pełnej wagi	5.42	5.43
Korona	15.60	15.65
20 frankówka	9.04	9.7
Rosyjski imperyal	9.22	9.25
Talar związkowy	1.67	1.68
Srebro	111.75	112.—
Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.		